

સીનોકા-મુજરો

યાને

બે આના

હસીનોકા મુજરા

યાને

ફુલોંકા ગજરા.

નાટકે-એમાં શું ? ગઝલ—

દીલ હય વહી જીસ દીલમે; **મહોબત** હો કીસીકી:
હય આંખ વહી જીસમે, શરાફત હો કીસીકી;
ક્યું હાથ શબે વસ્લ લગાને નહી દેતે;
માશુક હો તુમ યા કે, **અનામત** હો કીસીકી:
શમાકો દેખકર **મયફીલસે**, યુ કહતા હય **પરવાના;**
જો ચાહે જલના ઇશ્કમે, મુજ સાહી જલ જાના:
શમાકી બેકરારી દો, જહાં પહોંચેગા પરવાના:
લરજના, થર થરાના, સર કટાના સાફ જલ જાના.
હોતા હય ઉન્હે રશ્ક તે, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનેકી આફત હો કીસીકી.

નાટકે-પરિવર્તન—તર્જ-ગાયન—

એસે બાંકે **બેદરદી** હૈ સૈયાંરે, મોરી કર પકડત મોરી બૈયાંરે
પ્યાર હી પ્યાર મે નાખુન કો ગડા દેતે હૈ.
પ્રેમ કા ચિન્હ કપોલોં પે બના દેતે હૈ,
ઉન કી હોતી હૈ **હંસી** ઓર મૈં રો પડતી હૂં.
ઉંગલિયાં તોડ કે જબ હાથ દબા દેતે હૈં,
મૈં જો રૂઠું તો પડતે હૈં પૈયાં રે—મોરી૦

નાટકે-શેરે-કાબુલ—ગઝલ—

રાહ દેખેંગે ન દુનીયાસે ગુજરનેવાલે,
હમ તો જાતે હેંએ, ઠહર જાએ ઠહેરનેવાલે.
એક તો હુસ્ન બલા ઉસપે બનાવટ આફત,
ઘર ગીડાદેંગે હજારોંકે સવરને વાલે.
હશરમે લુત્ફ હો ઉનસે જો હોં દો બાતેં,
વોહ કહે કઓન હો તુમ હમ કહેં મરનેવાલે.
તેરે ગેસુએ પરેશાં ન કરે સઓદાઇ,
સર ન હો જાએ કીસીકે એહ બીખરનેવાલે.

ગઝલે-ફીરોજ—રાગ, ભૈરવી—

ઇલાહી જીક્રમે તેરે સભી ખલકત બની રેહવે,
હમારે કલ્બમેં હરદમ તેરી ઉલફત બની રેહવે.—
ઇહાં પર આબીદો ફાંસીક ય હયે લુત્ફો કરમ ઉસકા,
કરો તુમ ફએલવો યારો કે વહાં રેહમત બની રેહવે.—
સફર હએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથ તુમ જાઓ,
અગર ચાહતે અજીજો તુમ, વહાં ઇજજત બની રેહવે.—
કરો કુરઆન જાનો માલ, ચલો ઇરશાદે મુરશદ પર,
ઇહાં આરામસેં ગુજરે વહાં દિક્કત બની રેહવે.—
જરૂર પાઉ મે શેતાંબર યહી હયે આરજુ હરદમ,
હમેશા નફસ સરકશ પર મેરી તાકાત બની રેહવે.—
બના કાઇમ મકાં તું વહાં, ઇહાં જો હએ ફના હોગા,
દીખા કર નામ પર ઉસકે સદા બરકત બની રેહવે.—
મજારે પાક બાજો પર જલાયા ઉદ કર ફીરોજ,
મિસાલે આશકે સાદીક તેરી તુરબત બની રેહવે.—

ગઝલે-યાદે-નબી—તર્જે-કવ્વાલી—

મદીને બુલાલો ખુદારા **નબી**, યેહ ફુરકત નહી હય ગવારા **નબી**,
મદીનેમે બુલા લીજીએ જમાલ અપના દીખા દીજીએ;
તડપતા હય દીલે મુઝતર ઉસે તસકીન દીલા દીજીએ,
ફીરૂ કબ તલક મારા મારા નબી.-મદીને.
મદીનેકા સફર અયકાશ હમેકા બી મય સર હો,
યે સબ **અહબાબ** હો, ઓર સાથમે ઉસ્તાદે **અકબર** હો.
યેહ અરમાન હો પુરા હમારા નબી.-મદીને.
ઓર ગુનાહકા સર પર મેરે ભાર હય,
મેરી નાવ ઇસ વક્ત મઝધાર હય;
મય ડુબા મુજે દો સહારા નબી.—મદીને.
રસુલે દોસરા જીસ દમ ગએ અર્શે મોઅલ્લા પર,
તો રીદવાસે યેહ હુરાને જીના કહેતીથી ખુશ હોકર;
વો આતા હય દુલા હમારા નબી.—મદીને.
બહોત બેચેન હું બે તાબ હું, મૌલા બુલા લીજીએ,
વોહી જલવા જો **મુસાકો** દીખાયા થા વો દીખા દીજીએ;
ઝરાહી ઝલક ફીર દુબારા નબી.-મદીને.
મઝાહ યહાં કે મરનેમે ન રાહત યહાં કે જીનેમે,
કરીમે ઝાર કો આકા બુલા લીજીએ મદીનેમે,
નહી હીંદમેં અબ ગુઝારા નબી.-મદીને.

સંગીત ભંડાર—રાગ-કાલીંગડો—

જીંદગી કહેતે હયે દુનીયાસે ગુજર જાને કો,
જી તડપતા હયે ગલા કાટકે મર જાને કો.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
મઓત આ જાએ મસીહા તેરે દીવાંને કો.

યેહ ન સમઝી કે તુઝે ખુદભી હયે જલના,
શમઆ ક્યુ તુને જલાયા કીસી પરવાને કો.

રા. માસ્તર દામોદર–રાગ, દેશ, ગઝલ—

ખુદાઈ કેહતા હય જીસકો આલમસે એભી હય એક ખ્યાલ મેરા,
બદલના સુરત હઝાર દમસે હરેક દમ્મે હય હાલ મેરા.
કહી સબ્જ લબ્જ કહીં હું સુરત કહીં હું દીલ ઓર કહી હું હેરત,
નજર હુઈ હય નસીબ જીનકો વોહ દેખતે હય જમાલ મેરા.
કહીં હું **સુરજ** કહીં હું **જરરા** કહીં હું **દરીઆ** કહી હું **કતમ,**
વફારે કસરતસે અપને મુઝકો હુવા હયે મીલના મહાલ મેરા.
હિજાબે ખુર્શેદ હય જાતે માની હુવા ઝહુરે નમુદ સુરત,
મીટા જો દુનીયાંસે નામ **આદમ** હુવા હયે મુઝકો વિસાલ મેરા.
હમેશા આંખે કો બંધ રખના જમાલ માનીકો દેખના હયે,
જો ગોશે કર હય વોહ હય સમાઅતર્ન બેઝબાંની હય કાલ મેરા.
અલસ્તો કાલુ બલાકી રમ્ઝે ન પુછ મુજસે વતન તું હરગીઝ,
હું આપ મશગુલ આપસે મીલ **જવાબ ખુદ હય સવાલ મેરા.**

નાટકે–પરિવર્તન—ગઝલ—

જાને ક્યા–ક્યા હૈ છુપા હુઆ **સરકાર** તુમ્હારી **આંખોં** મેં,
દીનો–દુનિયા દોનોં કા હૈ, દીદાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
તુમ માર ભી સકતે હો પલમેં, તુમ **તાર** ભી સકતે હો પલમેં,
વિષ ઔર **અમૃત** કા રહતા હૈ, ભણ્ડાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
એક મૂર્તિ પ્રકૃતિકે પ્રાણ કી હૈ, યા છવિ વિરાટ ભગવાન કી હૈ,
સંસાર કી આંખોં મેં તુમ હો, સંસાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
દિન ઔર રાતકા ધોખા હૈ, યા 'રાધેસ્યામ' કા જલવા હૈ,
ઐસા કાલે–ગોરે રંગ કા, હૈ તાર તુમ્હારી આંખોં મેં.

રાગ-ભેરવી-ગઝલ—

નામ જાનેકા ન લો યાર **મેં મર જાઉંગી,**
યાર મેં મર જાઉંગી,—દીલદાર મેં મર જાઉંગી.—નામ૦
ખુલ્લે આલોસે સનમ સામને મત આયા કરો,
તેરેકુ કુછબી હોયગા મેં શીઘ્ર પટક મર જાઉંગી.—નામ૦
પડી જાનેકી ખબર હુઈ મેરે દીલમેં શીકર,
આટુગી શેરો-શકર મેં પીરોકુ મનાઉંગી.—નામ૦
તેરી મેરી દોસ્તી સારે આલમકુ ખબર,
મેરેકુ કોઇ પુછેગા તો સાફ ના મુકર જાઉંગી.—નામ૦
તનકા મએ **શીશા** કરૂ ઉસમે ભરૂ ગુલાબી રંગ,
ચશમોકાં પ્યાલા કરૂ મએ ભર ભર કે પીલાઉંગી.—નામ૦

સંગીત ભંડાર—નઇ-ગઝલ—

ફુલકકો હાય ક્યા **તીરે-સીતમ** બરસાના આતા હયે,
દીલે આશકકો **બીસમીલકી** તરેહ તડપાના આતા હયે.
જુદાઇમે તેરી સાકી **જીગરકા ખુન** પીતા હું.
મય રો દેતા જબ હોટો તલક **પએમાના** આતા હય.
કરમ ફરમાના આતા હય ન ઉશકો મહેર આતી હયે,
બુતે **બે** રહમકો મેરે ફકત તરસાના આતા હય.

નાટકે-એમાં શું ?—તર્જે-ગાયન—

મિલકે જઇયોરે, ગુમાની, તોરી સાંવરી સુરત પે લુભાની.—મિલકે.
જો તુમ મેરો નામ ન જાનો, મેરો નામ **દીવાની,**
એક દીન **ડેરે** આઓ હમારે, ખુબ કરોં મીજબાની.—મિલકે.
જો તુમ મેરો ગાંવ ન જાનો ગાંવ હય ગોકુલધાની,
કુંજ ગલીમેં બાસ હમારો, **માનેક ચોક** નિશાની.—મિલકે.

નઇ-ગઝલ—ગઝલે-ઈશ્કે—

આંખો જો તેરી અયસી **કાતીલ**, જીધર નેગાહ ફીર જાતી હયે.
તેરા તસવ્વુર દીલમેં મુઝે, **નીંદ** નહી આતી હયે.
ઉમ્મર **છોટી** રંગ સાંવરા, ચાલ ચલે પલકાતી હયે.
ચી-તે સરખી પતલી કમર ચલનેમે **બલ** ખાતી હયે.
સારી **રએન** મએ તુજસે જાગા, **નીંદ** મુજે નહી આતી હએ.
આજા **ઠગની** ગલે લગ જાની, દીલબરકો કયું તરસાતી હયે.

નઈ-ગઝલ—રાગ-પીલુ—

સુદીકી પરસતી જો ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કબ યાદ તેરી રહેગી,
તબકકુલ ફીતોકલ ઉડેગી હવાપર. મગર ઉસકી દોરી દોહોરી રહેગી.
નકર ઝાલીમ **ઝુલ્મ** કીસે કે તો ઉપર, તેરે ઘરમેં જબ તક **કચેરી** રહેગી,
નકર ઉમં **દોલત** પે ઈતની ગરૂરી, ન **કીસકી** રહી હય ન **તેરી** રહેગી.
ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જબ તક, તેરે ઘરપે દીનરાત ફેરી રહેગી,
અગર **દીની** દોલત તુજકો જો ચાહે, તેરી ચરબ ખીચરી ચરેગી રહેગી.

નાટકે-પરિવર્તન—ગઝલ—

ગુનાહોંમેં અપની જલી જા રહી હૈ,
યે પાપિનિ તો ખુદ હી મરી જા રહી હૈ.
નહીં આજ કોઇ બી હૈ દેખ ને વાલા,
મેરી નાવ ઝિંજરી બહી જા રહી હૈ.
બચો ગંધસે ઈસકી દુનિયા કે લોગો,
યે ગણિકા નહીં—ડાકિની જા રહી હૈ.
નહીં ઉઠને પાતી હૈ બાઝોં સે ગરદન,
દયામય કે દરપે ઝુકી જા રહી હૈ.

નાટકે–એમાં શું ?—ગઝલ–કવ્વાલી—

યહી દિન હય **દુઆ** લેલો કીસીકે કલ્બે મુઝ તરસે,
જવાની આ નહિં શકિત, મેરી જાં ફીર નયે સરસે
યે કહ દો **અબ્રે—બારાસે**, અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેહ બરસતા હય, હમારે દીદ એ તરસે.

શાયર } **કયામત** હય કીસીકો પ્યાર કરના ઇસ ઝમાનેમે,
કઝાકા સામાના રખ્ખા હુવા હય, **દીલ લગાનેમેં.**

શાયર } મીલા હોગા કીસીકો, **બાવફા અચ્છે મુકદરસે,**
હુવા હોગા કીસીસે–વસ્લ, **હમતો ઉમ્રભર તરસે.**

સંગીત ભંડાર—રાગ, પહાડી માંડ—

ભલાઇ કર ચલો **જગમેં**, તુમારા ભી **ભલા** હોગા,
નેકો–બદ કીયા જયસા–વયસા **ફલ** સદા હોગા.
સતાતે હો **ગરીબોંકો** ન ખાતે **ખોફ** માલીકકા,
કભી કોઇ **જુલમગર** દેખા, ફલા ઓર ફુલા **હો**ગા.
ખુદાકે હયે સભી **બંદે** બનો મત **ખુનકે** પ્યાસે,
છુરી જલ્લાદ કે નીચે તુમારા **ખુદ** ગલા હોગા.
સમજકર જાન અપનીસી દુખાવો મત કીસીકા દીલ,
જલાવેગાં તમે **બેશક** જો **ખુદ** તુમસે જલા હોગા.
ફરવઝ અપની હો હરદમ, **અદા** કરતે રહો ફઉરન.
મઝા હવસોમે પાતે હો વોહી એક દીન **બલા** હોગા.

નાટકે–એમાં શું ?—ગઝલ–કવ્વાલી—

અમે તો **ઇશ્કના બંદા**–મસ્ત થઇ ઇશ્કમાં ફરીયે,
બનાવી **ઇશ્કના ફંદા**–અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.
જમાનો ઇશ્કનો આ છે, નમુના ઇશ્કના અહીં છે,
ઇશ્કની આગમાં બળતાં, અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.

અદબ ના ઇશ્કમાં કંઈ છે—ગજબ ના ઇશ્કમાં કંઈ છે,
અજબ સહુને સદા કરતા, અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—**અમે.**

રેસબાજોંકો—નસીહત—

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીલેસમેં,
ખીચડી કે વાંધે પડ ગયે બંબઈ કી રેશમે.—ખીચડી ૧
અવલ તો **રેસ** બાજોં ને બુકે બના લીયા,
ફીર બાદ ઉસમે **ઘોડે** કે નામો નીસાં દીયા.
નામો નીસાં કે સાથ ભી **નંબર** લગા દીયા,
ઉસકો તો **એંડીકેપ** બનાકે બીકા દીયા.
ઇસી તરાંહસે ધુમ હય હંમેશ રેશમે.—ખીચડી ૨
અબ **રેસકે** મૈદાનમેં **શનીચરકો** આ ગયે,
નંબર બનાકે લાયે થે વો સબ લગા દીયે.
બહાદુર જંગ ઔર ખમીસાકા નામ થા,
ઉસકો તો **વીન** ઔર **પીલેસમે** લગા દીયે.
ઇસ વાસ્તે ખુશી **હોકે** બૈઠે હય ધુનમેં.—ખીચડી ૩
ઘોડેકી ટાપ ગરદને બીસમીલ મે ચલ ગઈ,
ઇનસાં તો ક્યા ફરીસ્તાંકી નીયત બદલ ગઈ.
ડારી હુઇ સુફેદ જવાની ભી ઢલ ગઈ;
ઘોડા જો આયા **વીન** (**તો**) તબીયત બહલ ગઇ,
હમકો તો **વીનમે** ન મીલા ઔર **પીલેસમે.**—ખીચડી ૪
અબ માલો જરકો હારકર બેકાર હો ગયે,
ફીર ઘરમે આકે ફીકરમે બીમાર હો ગયે.
ઓરતકો બોલે (આકે) જલદીસે તોડે ઉતાર દે,
રૂપે વો **જાકે લેકે** આયે ગીર માર **કે.—ખીચડી ૫**

ગઝલે-મુમતાઝ—

મંય વારી તેરી **મોહની** રૂપ વાલે,
મુઝે ભી દુવારે પર અપને બુલાલે.
પડી આકે મઝધાર **નૈયા** હમારી,
નહીં કોઇ તુઝ બિન જો આકર, બચાલે.
જો તુ આયે **નયનોં** મે તુઝકો બિઠાલું,
યહ **જોગન** બિપત અપની તુઝકો સુના લે.
લગી મન મે આસા હય **દીન-રૈન** પ્યારે,
ગલી મે તોરી અપની બિસ્ત્ર જમા લે.
ગયે જબ સે **પ્રીતમ** ન સુધ લી હમારી,
પડું **પૈયા** આકર ખબર યા જરા લે.
દરશન આકે સુપને મે ગર તુમ દીખાઓ,
યહે દાસી તેરી મનકી ચિન્તા મિટા લે.
તુઝે ઢુંઢા ચારોં દીશા તુ કહાં ના પાયા,
પીયા પડ ગયે પાંવ મે અબ તો છાલે.
ન ઘર મે લગે દીલ ન સહરા મે બહલે,
કોઈ ઐસે વહશી કો કયોં કર સિંભાલે.
ચલો અબતો "**મુમતાજ**" પ્રીતમ નગર્યાં,
વહાં જાકે તુ હાલ અપના સુના લે.

ગઝલે-દાગ— —:▭:—

સીતમહી કરના **જફાહી** કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના,
તુમહે **કસમ** હય હમારે **સરકી** હમારે હકમે કમી ન કરના.
હમારી **મૈયતપે** તુમ જો આના તો ચાર **આંસુ** બહાકે જાના,
જરા રહે પાસે આબરૂ ભી કહીં હમારી **હંસીન** કરના.

લીયે તો ચલતે હય હજરતે દીલ તુમહે ભી ઇસ અનજુમનમે લેકીન,
હમારે પહલુમે બૈઠ કર તો હમીસે પહલુ તેહીન કરના.
નહી હય કુછ કત્લ ઇનકા આસાયે સખત જાંહય પડી લખોંપર
કઝાકો પહલે શરીર કરના યે કામ અપની **ખુશી** ન કરના.
હમ એકં રસતા ગલીકા ઉનકી દિખાકે દીલકો હુયે પરીશાં,
યેહ હજરતે ખીર્ઝકો જતાદી કીસીકી તુમ રતબરીન કરના.
બુરી હય અય **દાગ** રાહે ઉલફત **ખોદા** ન લેજાયે ઐસે રસતે,
જો અપની તુમ **ખેર** ચાહતે હો તો ભુલકર (કભી) દીલ લગીન કરના

સંગીત ભંડાર—રાગ, પીલુ, ઝીલ્લા—

જરારે સમજો ઇસ દુન્યાકો, **મુસાફીર** સબકો જાના હય,
લગાલો **ઇશ્ક અલ્લાસે** ભલા બુરા જમાના હય.
સરે પર **બોજ** ભારી હય, તુજે **મંઝીલ** કો જાના હય,
ખરચ કુછ પાસ રખ લેના, તુઝે વહાંકાં બુલાના હય.
હય **પાળી** ચમન ખાલી, લગાલો **ફુલકી ડાળી**,
ચમન કો **ફુલશે** ભર દે, હયા ક્યા ક્યા નજારા હય.
પલંગ કે ચાર થે પાએ, ફીરેસ્તો લેનેકો આયે,
સંભાલકે લે ચલો યારો હસી ખુશીમે જાના હય.
કહાં **નદી**, કહાં **નાલાં**, કહાં **સમુદર, કીનારા** હય,
કહાં **રૂસતમ**, કહાં **સોરાબ**, કારૂનકા ક્યા ખજાના હય.

ગઝલે-દાગ—કવ્વાલી—

સનમકા નુર દેખા હે **ખુદાકે નુરકે** બદલે,
હુવા હે **દાગ** દીલ રોશન ચરાગે તુરકે બદલે.
જો દેખીગે તેરે હુસ્ન જહાં આરાકો મેહસરમેં,
ખુદાસેં લોગ માંગેગે તુજહી કો **હુરકે** બદલે.

અનલહકકી અવાઝે લબપર અનલ **મહેબુબ** જારી હો,
ચડાએં દારપર મુઝકો અગર **મનસુરકે** બદલે.
પસ મરદન અગર યારો મયસર હો તો રખ દેના,
કફનમેં ખાક કુએ દીલરૂબા કાફુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇસ્ક બુતેમેં ઇસ કદર સખ્તી ઉઠાઇ હૈ,
કે પેહલુમેં હે એક પત્થર દીલે રંન્જુરકે બદલે.

નાટકે-એમાં શું ?—તર્જે-ગાયન—

આજ પિયા **રયના** રહો, **ચયના** કરો સેજ સુંદર છાઇ,
બસંતકી બહાર, કયસી **ચાંદની** છવાઈ.—આજ૦
ઇશ્કકી નદીયાં બહાઓ, જીયરા પીયરા કુલાઓ,
પ્રેમકે ઝુલે ઝુલાવો, જરતીયાં મન ભાઈ.—આજ૦
મોરી ગત બુરી ભઇ, તુમકો બિચાર નહિ,
સેજરીયાં સુની પરી, દેની હું મયે **દોહાઈ**.—આજ૦

નાટકે-શેરે-કાબુલ—ગઝલ—

કીમમતપે અપને શાકીર હર વકત તું રહા કર,
તકલીફમે રહે કર **જીકરે—ખુદા** કીયા કર.
તાલીબ હો તું કરમકાં દરગાહે યજદીસે,
જાહીર બશરકે આગે અપના ન મુદઆ કર.
જો કુચ્છ કીયા હએ ઉસને વોહ આપહી ભરેગા,
દુશમનકે અપને હકમે મુતલક ન બદદુઆ કર.

રાગ, જીલા-જીંઝોટી—

દીલા ગાફીલ નહો યક દમ, યહ દુન્યા છોડ જાના હય,
બગીચે છોડ કર જાના, **ઝમી** અંદર સમાના હય.—

બદન નાજુક **કંચન** જેસા જો લેટે **શેજ** ફુલોપે,
હોવેગા યક દીન **મુરદા**, બદન કીડોને ખાના હય.—
ગફલતમે તું કયા સોયા નહી આરામ ઈસ જગમે,
મુસાફીર બેવતન હે તું, કાંહાં **તેરા** ઠીકાના હય—
નઝર કર દેખ લે પ્યારે, પડી જો મેડીયા ખાલી,
ગયા સબ છોડ કર ફાની, **દગાબાજી**કા સોદા હય.—
નઝર કર દેખ લે પ્યારે, ન એસા મે કોઈ તેરા,
પેદર માદર ઝનો ફર્ઝંદ, સબકો છોડ જાના હય.—
ન ભલા હોયગા પ્યારા, ન બેટા ઓર બેટી પ્યારી,
યહાં કર લે ધર્મ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હય.

નઈ-ગઝલ. **-કવ્વાલી-**

અબ જાનેદો બસ જાનેદો, વોહ **બેવફા** જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.
જીસકો છાતીસે લગા રખ્ખા થા મંયને **શોક** સે;
વોહ મેરે **નાઝો** કા પાલા **દીલરૂબા** જાતા રહા.
તન દીયા ઓર **મન** દીયા, ઓર **ધન**ભી સારા દે દીયા;
ફીરતો બાકી કયા રહા, વોહ દીલકો તરસાતા રહા.
તીરે **નીગાહ** સે છેદકર સીના **જીગર** જખ્મી કીયા;
અયસા **સીતમ** હમપે કીયા **દર-દર** વો ભટકતા રહા.
ઉસ બેવફા **આશુક** ને કયસા જલા રખા મુઝે;
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ કયા રહા ઈસ જાનમે;
ધુની જમાકર **ઈશ્ક-કા** કફની કો રંગવાતા રહા.
ખુદ **ખુદા** બેજાર હૈ જો **કૌલ** સે **જુટા** રહે;
ઈસ સાંથસે બેજાર હય **દુટા** તો ફીર જાતા રહા.

દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મક્સુદ ઔર જખ્મે જીગર:
સારી બાતેં તો રહી, વા **દીલરૂબા** જાતા રહા.

" જોગીકા બરન. "

ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર,
મસજીદમેં બને **મુલ્લાં** તો મંદરમેં પુંજારી.
દરગાહોં મેં સજાદહ નશીં બનકે ગુજારી,
હર નગરીમેં ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીકારી.
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને **તેરે દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦
પંડીત ભી જફ્‌રદાભી સેયાને ભી બુલાએ.
સયારે સનાંસા કો ભી દીન અપને દીખાએ.
હર આમીલો કામીલ સે **વજીફે** ભી પડાએ,
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા તેરે **દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦
મજનું કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન.
ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન.
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન,
મૌજુદ રંગે હય મેરી **જુન્નારકી ખાતર.**—જોગીકા૦
ના કુચ્છ મેં પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મેં,
કઆબેમેં ભી ઢુંઢા ઉસે **કાશીકે** મકાં મેં.
મસજીદ મેં મીલા ઔર ન મીલા **કુએ બુતામેં**,
દર દર મંય ફિરા અપને **ખરીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા,
મુદ્દત સે દીલો જાંસેહું મંય **શયદા** તુમ્હારા.
અલ્લાહ બુઝા આતશે હીજરાં કા શરારા,
બેચૈન હુવા જતા હું **દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦

મુસ્તજાદે-હોસેન-તર્જે-ગઝલે-કવ્વાલી

સોનાહુએ **ગલે** ગલાફર વ્હો, જબયાર **પલંગ** પર-કયા નાજો અદાસે,
આની હુએ લપટ **ફુલોંકી** મહેકાર પલંગપર-ઉસ બદે કબાસે.
હુએ સોરખ જો પોશાક તો ઉસ ગોરે **બદન**પર-સજતી હુએ સજાવટ,
રખતા હુએ અજબ તરેહકા, ગુલજાર પલંગપર-અચલકી જેલાસે.
સાકીતેરે સદકે, તું જરા **જામકો** ભર-જો **શૌકે ખુદાહે**,
જો સાથ રહું યારકે સરશાર પલંગપર-સર **મસ્ત** નીશાંસે,
હુએ આરજુ દીલકી વ્હો આગોશમે-આવે ખ્વાહીશ મેરી.
સોજાવે તો હો જાઉં બલહાર પલંગપર-**મીન્નત યહુ ખુદાસે.**
રંગની તેરે સેરકી સુનકે **હુસેન**-અબ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, **દીલદાર પલંગપર**-હરરોજ રજાસે.

નઈ-ગઝલ.

—:▭:—

મહેરબાં હો જાયગે **દરદે જીગર** હોને તો દો,
ખુદ ચલે આયેગે નાલોં મેં અસર હોને તો દો.
જાને જહાં જાતે હો તુમ ઇસ કદર જલદી હે કયા,
રાત બાકી હે ચલે જાના, **શહર** હોને તો દો.
લાખ બીસ્મીલ હો ગયે ઓર કત્લ હોંગે સેંકડો,
ઉનકી મહેફીલ મેં જરા તીરછી નજર હોને તો દો,
ખાક ઉડાતે આએંગે મેરી લહદ પર દેખના,
મેરે મરને કી જરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

નાટકે-પરિવર્તન—તર્જે-ગઝલ—

યહ વોહ આંખે હૈ જીનમેં હયાકી કસમ કહીં નામકો મેરો **વફાહી** નહીં,
યેહ વોહ જાદુ હૈ જીસકાકે મારા હુવા, કભી આજ તલક તો જીયાહી નહીં.

મેરી બાલીસે ઉઠકે **તબીબ** તુ જા ન સતારે **ખુદાકી** કસમ ન સતા,
મૈને કહ જો દિયા કે સિવાયે **કઝા** મેરે દર્દકી કોઇ દવાહી નહીં.
અભિ સહને હૈ મૈને **બુતોકે** સિતમ અભી બાકી ઉઠાતે હૈં **રંજોઅલમ,**
જો મરૂબી તો હિજ્રમે કૈસે મરૂ મેરે હિસ્સેમે આઈ **કઝાહી** નહીં.
કભી ઈતના ન પૂછા કે હાલ હૈ ક્યા, તુ ઉદાસ હૈ દિલકો મલાલ હૈ ક્યા,
ન **નશીબકા** હૈ ન તુમ્હારા ગિલા અજી સીધા હમારા **ખુદાહી** નહીં.

નાટકે-શેરે-કાબુલ—તર્જે-ગઝલ—

મુનકીરકો સમજ જાહીલ ફરજાના હુવા તો ક્યા ?
હર રગમેં **મઓલાકા** અફસાના હુવા તો ક્યા ?
હર જાપે દીખાતા હએ વોહ જલ્વએ મસ્તાના,
પરદેમે અગર રૂએ જાનાના હુવા તો ક્યા ?
પહેચાને જો હસ્તીકો, હોહી ઉસે હએ પ્યારા,
હુશાયાર હુવા તો ક્યા, **દાવાના** હુવા તો ક્યા ?
દોનોમે વોહ મીલતા હએ, હો ચસ્મે હકીકત બી,
સાયેમે જો મસજીદકે, બુતખાના હુવા તો ક્યા ?

વાંચવા લાયક ડીટેક્ટીવ વાર્તાઓ.

ખાન સામની ચોરી	૦-૮-૦
મોહિની ઉર્ફે ગરીબન અથવા ટાટુની દીકરી	૦-૧૨-૦
ડીટેક્ટીવ [illegible] અથવા [illegible] કે [illegible]	૦-૧૨-૦
[illegible] ભેટો	[illegible]
[illegible] ભેટો	[illegible]
હનુમાનની મુર્તી અથવા ચમત્કાર ખુન ...	૧-૦-૦
અદ્ભુત ઉપકારી અથવા [illegible] ચોર	૦-૧૨-૦
[illegible] કે ખુન	[illegible]

નવીન વાર્તાઓ.

વસંત અને ગુલાબ	૦-૮-૦
[illegible] કે શાંખણી	૦-[illegible]-૦
કેદી રાજકુમાર	૧-૮-૦

જાદુ હુન્નર

કોકશાસ્ત્ર	૧-૮-૦
હુન્નર શિક્ષક	૧-૪-૦
જાદુકળા	૧-૦-૦

હરેક બુકો વી. પી. પારસલથી રવાના કરવામાં આવશે. માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હમેશાં ચોખ્ખાં અક્ષરે લખતાં રહેવું. હરેક માલની કીંમત ઉપરાંત પોસ્ટેજ ખર્ચ વધુ— વાંચવાલાયક બુકો મળવાનું ઠેકાણું—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ગોપીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, બાલાજીની પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી [illegible]ભાઈ નાયકે છાપ્યું.